

Dragi mi Jože!

Obžalujem, da se moram letos iskati
v Ljubljani in sicer na kraju, kateri
Ti ne more biti preprijeten. Pre-
pričan sem pa, da si moglaš
dosti, da si iz te malenkosti ne
storiš ničesar, če Ti je tudi sodnija
preskerbela nepovoljno stanovanje
za nekoliko dni. Pomisli le, ko-
liko učениh, bogatih mož, celo
visocega stanu je bilo že zaprositih
po več let, in se jih bo prišlo
mnoho na vrsto! Če je tudi Tebi
odločila osoda to sodbo, golovo si
ne bodo zaradi tega iztergal ne enega
lasu. Kakor je rado, tako pa naj bo.

Vsaj Ti je še žena tako pametna, da se je, kakor mi je pisal brat, vdala v osodo brez da bi bila nad tem vsa obupna. In zakaj tudi ne! Kaj takega se pripeti lahko naj bolj pravičnemu možu pri vsej nedolžnosti. Se ve, da zamudiš malo časa in da se dolgo časiš; ali stlim nisi še mnogo dobička izgubil. Presel bo tudi ta čas in potem je pri kraju komedija.

Pred tednom sem bil šel malo pogledat na Dunaj. Rečem Ti pa, da ne bi bil mogel imeti slabere poš. Jez, sneg, grom, toča, soderga, babje vseno in bog zna kakor satan

še je maledavel dan na dan neprestano, mej tem strahoviti vihar, da je podiral močene drevesa ob potah. Solovo bi bi sedel raje na Trojem mestu, nego da sem moral potovati v sacen vremen. Sedaj je tukaj vse zmezgló in nastopila je iz novega neprijetna zima. Ko sem bil na Dunaju, so ravno pokopali očeta našega cesarja. Bilo je pa tako vreme, da nisem hotel iti, da bi gledal to ovecano ceremonijo.

Okoli tega kraja, kjer sem jaz sedaj, so se začeli roparji in tatovi kaj pošlene gibati. Pred večerjem so necega moža iz domače vasi Solovaji pri belem dnevu konec vasi napadli, ga skoraj do smerti potolkli in mu dva konja z vozom vkradli, na katerem je peljal apno na prodaj. Nasi grašini je odnesel sat iz vertne hiše

naj lepše cvetlice. Ves tedaj, če sejejo
že rože kraske; da ne more bit' preroc
dobreja na mazerškem. Presilni Tavki,
ki si jih mazerji sami s svojimi
neumnostimi nakladajo, so krivi,
da je nekdanje dobro življenje prostemu
ljudestu izginilo skoraj popolnoma.
Prihodni svetl imaš svoj god. Bod'
prepričan, da ti želim vse naj boljše
v tvojo korist in vseh tvojih naj
bližnjih. Samo da si zdrav, vse
drugo pride ob sebi; samo da si
zadovoljen v vsacem položaju.

V par dneh hočem pisati tvoji zeni,
ti pa mirno počivaj se te dni. Matere
si v Gubljani, vsaj se hoš moral
potem truditi pri raznih opravilih. Ticer
pa bodi postrežen in misli si v kra-
tek čas, da si v gozdech. Čas prinese,
pa tudi odese. Da si mi zdrav in radosten!

Tvoj

1848. 13. Karlovca

Franje